

Dansk Kunstblad.

Udgivet af Kunstforeningen. Redigeret af F. C. Hillerup.

Tredie Bind.

Lørdagen d. 17. November 1838.

Nr. 25 og 26.

Kunstnerens Længsler.

(Afsjungen ved et Kunstnerbal.)

Mel. Lad dable Qvinderne, hvo vil.

Hoo kan vel altid blive ved
At færdes i sit gamle Stade?
Man skundom ogsaa bliver kjed
Af Maling paa en Kærrebs-Plade.
Vi skjæle maae den hele Dag
Af Vinter-solens matte Luer.
Vor Sol — det er en afgjort Sag —
I Januar ei duer.

Men savne dybt vi Solens Glans
I Nordens taagefulde Dale,
Skal lyse Kjerters Straalekrands
Os troste huldt i muntre Sale.
Det fryser, regner, hagler, sneer
Den korte Dag vel hundred' Gange.
Fasten Ingen det bog seer,
Saa bliver Ingen bange.

Kerpichore paa lette Fod
Til Gratiernes Chor os vinker.
Hvor smulmer Aarens varme Blod,
Mens Stjornheds Stjerne til os blinker!
Vi lytte til Musikens Klang,
Og skjonne Grupper vi formere.
Det hurtigt gaaer — ei Tid engang
Man faaer at retouchere.

Den klare Nat vil som et Syn
Kun leve i vort stille Minde.
Vor Glæde svinder sig et Lyn,
Og da paa ny vi gaae iblinde.
Reflexer, Solfin, Streiffjær
Faster søbt vort Blik fortrylle;
Imorgen Daager Een og Hver
I tykke Slør indhulle.

Den arme Kunstner i vort Nord
Sig vaander mellem blege Farver;
Han veed, et Sted paa denne Jord
Naturen klæder sig i Farver.
Dit tragter han, — hen mod det Land,
Hvor Lauren groer, Dranger gløde.
Lyksalig er den Stund, da han
Ved Tiberen kan møde!

Om Staalstiftet og dets sandsynlige Bigtighed i Fremtiden.

Vor saavidt Staal kun er forbedret Jern, er ogsaa
Stiftet paa Staal ingen ny Opfindelse, som Mange
hidtil have troet og paastaet, men er tværimod en
ligesaa gammel som Kobberstiftet selv og Opfindelsen af
Kobbertrykket, thi allerede Dürer stat og radere paa
Jernplader, og saavel stufne som ærsede Forzringer fore-
komme endnu langt tidligere paa Krigsbaaben af Staal.
Egeledes bestaaer Forskjellen og Hovedfortrinet hos
Staalstiftet ingenlunde, som den almindelige Mening
har udbredt, deri, at man kan stifte smukkere paa
Staal end paa Kobber, men meget mere i dets
stærkere Modstand mod alle Slibemidler, og den deraf
fremgaaende Mulighed, at kunne tage et tolv Gange
store Antal Afstryk af en Staalplade end af en Kobber-
plade. En anden Forskiel mellem Staal og Kobber
bestaaer i det Førstes meget lettere Dryderen (Rusten),
hvorfor det langt hurtigere kan ærses.

I Almindelighed bearbejdes Staalpladen paa
samme Maade som Kobberpladen, men dog gives
der mange Blomstændigheder, som udkræve nogen For-
andring i Behandlingen og en stor Forsigtighed, for
at undgaae skadelige Tilfælde, som næsten slet ikke
eller i det mindste paa en langt mildere Maade fore-
komme i Kobber. For Stifteren er Forholdet mellem
Bearbejdelsen af Kobber og Staal saaledes: Pladerne
have ingenlunde, hvad Flere muligens troe, den sæd-
vanlige Staalhærdning, hvilket især ikke kunde
anvendes ved større Format i Trykket, hvor enhver
Plade, efter som den er tykkere eller tyndere, mere
eller mindre boier sig under Pressen, uden at udsætte
den for den Fare at springe. Med Naalen lader sig
ikke saa meget udrette i Staal som i Kobber, hvortil
Gravstiften, der i Begyndelsen er vanskelig at haand-
tere, ved Arbejdet Fremskriden bestandig giver bedre
Resultater, formodentlig fordi Pladen efterhaanden
indsuger mere Fedtethed saavel af den paaliggende
Saand som af Indrivningen med Olie. Forresten

heldige ere hans Portraitstatuer, som med deres tunge Draperier have et plump, uorganisk Udseende. Men meest modbydelig er han ved frie, idealkke Compositioner, hvor Armod i Opfindelsen, Physiognomiernes Gensformighed, Mangel af Gratie og dybere Sands i Formerne og Jagttagelsen af saa mange smaa Tilfældigheder, som man lader passere ved Portraitterne, end mere forhøje det ubehagelige Indtryk. Blandt hans talrige Arbejder har jeg fundet størst Behag i dem, hvor en tro Efterligning af Naturen bedst kan fyldestgjøre, f. Ex. sovende Dvinder og Børn. En colossal Ridderstatue behagede mig mindst; saa store Forhold er Chantry ikke voren. — Efter ham er Richard Westmacott, en stor Beundrer og sin Kjender af Antiken, den meest anseete Billedhugger i Landet. Man seer derfor ogsaa i hans Bærker en umiskjendelig Stræben efter Antiken, hvilket dog ikke altid krones med Held. Jeg saae i hans Atelier den berømte store Base af carrarisk Marmor, hvor man paa den ene Side seer Wellingtons Seier ved Waterloo og paa den anden Georg den Fjerde, modtagende Frenden. Fremstillingerne have noget saa almindeligt og academisk, at jeg ikke kunde blive varm derved. Formen af dette meest colossale af alle Marmorfar, hvis Høide jeg vel tør anslaae til 18 Fod, ligner i det Hele det bekjendte Borghesiske i Louvre, men er langt mindre heldig i sin Profil. Især mangler den øvre Deel, hvor Relieferne befinde sig, et levende Svung; den nedre, med fortreffeligt udførte Acanthusblade, tager sig bedre ud. Arbejdet er beundringsværdigt og Indtrykket imponant. Westmacott er en Mand af mange Kundskaber og forstaaer at behandle Marmoret med stor Blodhed; men desværre udarter hans Gratie ofte til Affectation, og tillige mangler det ham paa tilstrækkelig Sands for arkitektonisk Anordning, hvad der er aldeles nødvendigt ved Sculptur-Monumenter. En mindre bekjendt Billedhugger end begge de Forrige er Daily, og dog viser der sig i hans nyere Arbejder en langt rigtigere Følelse for Anordning og Linie. Saaledes fandt jeg mig meget tilfredsstillet ved en Britannia til det nye Nationalgallerie og en Hygea, bestemt til et Gravmæle over en Væge. — Hos Billedhuggeren Campbell saae jeg en Række Buster, der ere opfattede og udførte med stort Liv, og udmærke sig ved en slaaende Lighed med Originalerne. Kunsten har her samlet Wighs og Tories til et fredeligt Naboskab. Ved Siden af Wellingtons skarptseende Ornehoved saae jeg Grev Grey's milde

og ædle Træk, og tættved Hertugen af Buccleuch Busterne af Hertugerne af Devonshire og Bedford.

Kunstforeningen.

Torsdagen den 1ste November havde vi fremdeles Thorvaldsens Godhed at takke for Udstillingen af fire, ham tilhørende Malerier, nemlig: 1) Hektors Afsted fra Andromache af Eckersberg. Dette Billede udmærker sig meest ved den omhyggelige Udførelse, hvorimod Compositionen ikke forekommer os ædel nok. Da imidlertid den største Kunstner ligesaa vel som den største Digter, ikke altid skaber med samme Lethed, er det langtfra at vi ville dable dette Arbejde, men meget mere ansee det som Frugten af en velskikkelig Idee, der her fremtræder i Form af en foreløbig Skitse, som maaskee engang var paa-tænkt at skulle udføres i det Store. 2) Pengemanden af Gerhard. Ved et Bord sidder en gammel mager Mand i Slobrok, og skraber endeel Guldspege sammen for at veie dem paa en Vægt, som han holder i den venstre Haand. Paa Stolen ved hans Side staaer en kjælen Kat, sandsynligvis det eneste Væsen, som Gnieren holder af, og som gjengjelder hans Følelse. Dette Billede er udført med stor Flid; man betragte blot det brogede Bordtæppe, som den Gamle vel neppe har nænnet selv at anskaffe sig, men snarere har faaet til Foræring af en Arving, der haaber paa hans snare Endeligt. 3) Et smukt Frugtstykke af Prof. J. E. Jensen. Det forestiller mørkeblaae og grønne Druer, en stor Appelsin og en Valnød. 4) Et vakkert lille Blomstestykke af samme Mester. — Foruden disse Billeder saae man endnu endeel, Kunstacademiet tilhørende Blade, stukne af Casinio efter gamle italienske Mestere. Herhen hørte Giottos Madvere i Klosteret Santa Croce i Florents, Begivenheder af S. Francescos Liv, de hellige tre Kongers Tilbedelse, Madonnas Fødsel, Christi Daab af Ghirlandajo, Petrus og Paulus opvække en Dreng fra de Døde, efter et Billede af Masaccio og Lippi, St. Peters Martyrdom af Masaccio o. s. v. — Thorvaldsens Buste, modellet efter Naturen siden Kunstnerens hjemkomst til Fædrelandet af Borup, var ligeledes udstillet. Den er vel i halv Størrelse, meget lignende og

vakkert udført. Den svage rød-gule Tinte, som dette Exemplar havde, virkede langt behageligere paa Diet end den sædvanlige hvide skrigende Sidsfarve, der ofte er næved at dræbe det Vindige i Buste og Statuer.

Paa Udstillingen Torsdagen den 8de November vare de ovennævnte Thorvaldsenske Malerier endnu at see, og desuden to andre Stykker, det ene „en Udsigt ved Veile til Ure Bakker og Himmelspinden“ af Boesen. Beskueren bør stille sig høiere end Billedet, og see ned paa det, for at faae det rette Standpunkt. Han vil da vist erkjende en kunstnerisk Stræben i dette Arbejde, og især finde Træerne tilvendsre smukt opfattede. Det andet Stykke viser os et Parti af Grosferer Holms Plads, malet af Zweidorf. Dette lille Stykke har en varm behagelig Tone, men vilde vist have vundet ved at være bleven udført i et større Format. Træerne ere de mindst heldige Partier paa Billedet.

Men hvad der denne Aften især frembød en høj Interesse, var en Række Tegninger af vor talentfulde Architect, Hr. Bindesbøll, som i disse Studier gav Beviser paa den Genialitet, hvormed han har opfattet det Herlige i Italiens, Grækenlands og Orientens Bygningskunst og Decorationer. Vi vilde begynde med Italien. Blandt romerske Sager bleve vi især tiltrukne af den mesterligt udførte Tegning efter en indvendig Kuppel-Decoration i den ærverdige Kirke Santa Maria del Popolo af Pinturicchio. Hvilken Forskjel er dog ikke mellem en saadan, med Malerier og Forgyldning smykket Kuppel og en ditto med bøde hvide Gadsfetter! Det er Livet og Døden. Fra den, tæt udenfor Rom liggende Villa Madama faae vi flere interessante Decorationer. Façaden af en Klosterkirke i Perugia er mærkelig ved sin Beklædning, Quadrater af rodt og hvidt Marmor, og af sin store Rosette, der udgjør det eneste Ornament paa den hele Flade. Under den fore to Portaler til Kirkens Indre. Raadhuset i Perugia er en grandios Bygning; den kan vel betragtes som en Typus for den toscaniske Stil ved de lange Rum mellem Vinduerne og Stagerne. Af den herlige Domkirke i Siena med dens mange Gavle, Taarnspidser, Billedstøtter og de mægtige Portaler gav en omhyggelig udført Tegning et tro Billede. Ved Siden deraf faae man ligeledes en Tegning af Kirkens Campanille. Ogsaa Façaden af Pisas majestætiske Domkirke med de tre Rækker Arcader og tre Portaler vakte hjære Grindringer hos Den, der har seet denne

Bygning, og Længsel hos Den, der kun kjender den af Udsnitninger. En udmærket skøn Tegning af Campanillet ved Domkirken i Florents viste os dette herlige Taarn med sine arkitektoniske Zirater og sin rige Marmorbeklædning med de naturlige Farver. — Fra Pompeji havde Kunstneren udstillet adskillige Væggedecorationer samt Plan og Profil af et antikt Huus, hvoraf Beskueren, som ikke har været der paa Stedet, kan gjøre sig en klar Forestilling om Indretningen af de Gamles Privatboliger.

At Kunstneren ogsaa har bragt et godt Udbytte hjem fra Athen, falder vel af sig selv. Blandt de Skizzer og Tegninger, han der har udført, vilde vi fra det moderne Athen især erindre om syv med stor Flid udarbejdede Blade, som vise os tre Kirker, der i Stilen ligne nogle syditalienske Kirker, da de have et maurisk eller, som man kalder det i Sicilien, et normannisk Præg. Af Tegninger, som angaae det gamle Athen, var der een, der indeholdt en Restauration af Loftet i Parthenons Porticus. To colorede antike, paa Akropolis fundne Akroterier af Terracotta vare mærkelige ved deres Maling; det ene med stærk blaa, rød og gul Farve, det andet i etruskisk Smag.

Adskillige Tegninger fra Constantinopel hensatte Beskueren i en anden Kunst, en fremmed Cultur. Paa nogle af disse Blade fandtes Details, hørende til Decorationer i Sultan Achmeds Moskee paa Hippodromen. To store Porte aabne Indgangen til de Forgaarde, der omgive denne majestætiske Bygning; i den ene af disse Porte findes to pragtfulde Bronzedøre, hvis skønne arkitektoniske Ornamente ere udførte af Hr. Bindesbøll paa et særskilt Blad. Om Mahmud Paschas prægtige offentlige Bad har Kunstneren givet os en Idee ved en Plan, Façade, Profil og adskillige Details af Hvælvingerne. Vi faae fremdeles den store Brand i Sophiemoskeens Forgaard tilligemed Details af dens Loft og Gulv samt nogle malede Kuppelforzieringer af Soliman den Andens Grav. Man seer deraf, at Orientalerne have en stor Farvesands, som ofte bevirker effectfulde Frembringelser, skjøndt i en ganske anden Stil end den, vi finde i Grækerne og Romernes Verker.